

[Einer Jensen.]

til Regeringen om at faa foretaget Foranstaltninger til Hjælp for de arbejdsløse. Vi maatte naturligvis derfor tro, at der var Forstaaelse af den Situation, som var opstaaet ved, at den ekstraordinære Hjælp ophørte; og da vi fremsatte vort Forslag, udtalte jeg Haabet om, at det skulde lykkes at naa til Enighed om et Forslag, hvorefter der kunde ydes nogen Hjælp til de arbejdsløse. Det har imidlertid vist sig ved Forhandlingerne — og det allerede den Dag, vi behandlede Lovforslaget —, at der hverken fra Venstres eller de Konservatives Side var nogen som helst Villie til at gaa med ind i Arbejdet for at hjælpe her. Vi var jo klare over, da vi fremsatte vort Lovforslag, at det ikke alene gjaldt om at skaffe Understøttelse til de arbejdsløse, men at det ikke mindst gjaldt om at faa vedtaget i Rigsdagen nogle Forslag, som kunde medvirke til at afhjælpe noget af den store Arbejdsløshed, der var. Nu er imidlertid Forholdet dette, at angaaende Understøttelse under ekstraordinære Situationer har Rigsdagen gennem Aar, første Gang i 1908 og senest i 1920, behandlet Spørgsmaalet om ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse. Vi maatte, da vi fremsatte Forslaget, regne med, at det meget hurtigt kunde gennemføres, eller at Rigsdagen i alt Fald meget hurtigt kunde tage Standpunkt til dette Forslag. Jeg beklager derfor i høj Grad, at det virkelig har været nødvendigt, at der skulde gaa henved fire Maaneder, inden de arbejdsløse kunde faa Besked om, hvordan Situationen var for dem med Hensyn til Understøttelse.

Foruden dette Forslag om Understøttelse til de arbejdsløse har mit Parti, som nævnt, fremsat Forslag om at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Det vil jeg gerne understrege, at det er det, de arbejdsløse først og fremmest ønsker. Understøttelse betragter Arbejderne kun som den Nødhjælp, det er. Det, man kræver, og det, man *med Rette* kræver, er Arbejde, Foranstaltninger fra Regeringens og Rigsdagens Side, der gør det muligt for den danske Arbejder at fortjene sit Brød. Mit Parti har derfor fremsat Forslag, der gaar ud paa at skaffe Mulighed for Arbejde, nemlig Forslag om midlertidige Foranstaltninger til Støtte for Industri og Haandværk, Iværksættelse af offentlige Arbejder, Hjælp til Boligbyggeriet, Foranstaltninger til Støtte for Landbruget, Skattelempler for Beboelsesejendomme — alle disse Forslag har den Opgave at søge at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Og vi maatte, synes jeg, have Lov til at regne med, at der fra Regeringens og Rigsdagens

Side var Villie til at søge at hjælpe med til at fremskaffe Arbejde. Regeringens Programudtalelse om at modvirke Arbejdsløsheden kan dog formentlig ikke betyde andet end at give et Løfte om at medvirke til at fremskaffe Arbejde. De Konservatives hele Agitation foran sidste Valg var jo ene dette, at de vilde søge ved deres Forslag at sætte Hjulene i Gang. Vi maatte derfor vente, at disse to Partier vilde medvirke i Bestræbelserne for at træffe Foranstaltninger til Igangsættelse af Arbejde. Men det har vist sig; at der ikke er nogen som helst eller i alt Fald kun meget ringe Villie til at være med i Arbejdet for disse Forslags Gennemførelse.

For at faa fremmet dette Arbejde har en Gang i sidste Uge en Deputation fra samtlige danske Fagforeninger, repræsenterende 312 000 Arbejdere, rettet en indstændig Henvendelse til de forskellige Udvalg med Anmodning om snart at faa tilvejebragt Arbejde, saaledes at de arbejdsløse kunde faa Besked om, at der fra Rigsdagens Side virkelig vilde blive gjort noget effektivt i den Retning. Det har imidlertid ikke været muligt for Deputationen nogen Steder at faa Løfte om, at de Forslag, vi har fremsat, skulde blive gennemført, tværtimod, kan jeg sige, maa man have den Opfattelse, at de to Partier, der har Flertal her i Tinget, ikke paa nogen Maade vil medvirke til Gennemførelsen af disse Forslag.

Foruden Henvendelsen fra Fagforeningerne er der ogsaa fra Københavns Huslejerforening, en Organisation, der repræsenterer de københavnske Lejere — og de frederiksbjergske Lejere har givet deres Tilslutning —, rettet Henvendelse om, at navnlig Lovforslaget om Fritagelse for Skat paa Nybygninger hurtigst muligt maatte blive gennemført i Rigsdagen. Derved vilde det Byggeri, som nu snart er gaaet fuldstændig i Staa, tage Fart, og der vilde saaledes ikke alene skaffes billigere Boliger, men Loven vilde ogsaa i høj Grad medvirke til Igangsættelse af Byggearbejder, saaledes at de mange Tusinde ledige Bygningsarbejdere kunde faa Arbejde.

I Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, som blev gennemført i Sommer, blev der indført en Bestemmelse om, at det kunde tillades Kasserne at oprette Krisefonds i ekstraordinære Arbejdsløshedsperioder. Dette Lovforslag blev gennemført ved Venstres og Konservatives Stemmer, og under alle Forhandlingerne maatte man faa Indtryk af, at man mente her at have fundet den Løsning af Krisespørgsmaalet, som var nødvendig i ekstraordinære Situationer. Ved første Behand-